

Suli-buli

V. évfolyam 2. szám

A JUTAI NAGY ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

1999. december

Ahány csengő: csendüljön,
Ahány gyerek: örüljön,
Ahány gyertya: mind égjen,
Karácsonyi szépségben.

Tartalom

Innen indultam: Szabó Tibor polgármester • Visszavárt a régi iskolám • Az új tanító néni • Azok a szép napok •
Bemutatkozunk: új ország, új iskola... • Megkezdődött •
Visszapillantó: táborozásról, kirándulásról, versenyről, életünkről • Jelen napok: Mikulás, Karácsony • Így frunk mi •
Rejtvény, humor, hírek

Őszi kirándulás

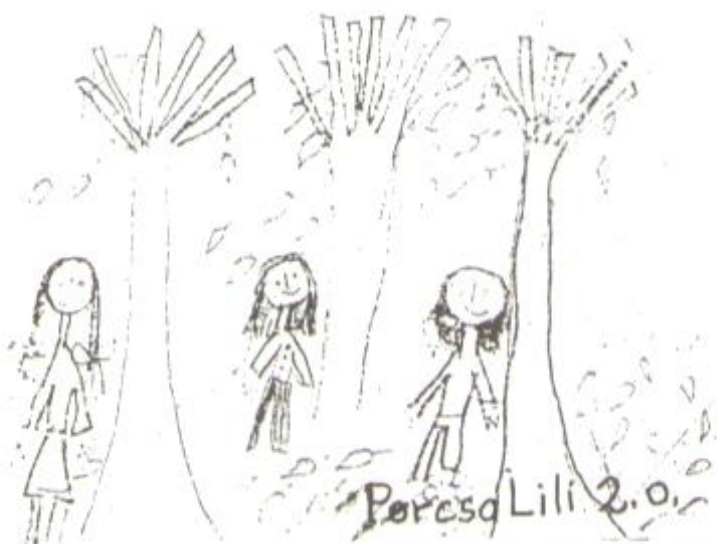
Mint – minden évben idén is megszervezték az iskola tanárai az őszi kirándulást.

Mi gyerekek igen nagyon izgultunk, hogy jó idő legyen. Tíz óra körül elindultunk a reptér felé vezető úton párosával, szép sorban. Az út melletti növényeket itt-ott pókháló lepte.

Lassacskán megérkeztünk egy tisztásra, ahol letáboroztunk, előszedték a magunkkal vitt ennivalót, s neki-láttunk a falatozásnak. Mikor befejeztük az evést, felszáradt a harmat és be lehetett menni a giz-gaz növények közé, ahol tücskök, bogara, pókok, hangyák rejtőztek. Láttunk lepkéket is. Dél körül Zsuzsi tanító né-nivel bekukkantottunk az erdőbe. Lehetett szedni csigát, leveleket. Az erdei séta után visszamentünk a táborhelyünkre. Némi játszózás után elindultunk hazafelé.

Sajnos véget ért a kirándulás. Egy kicsit elfáradtunk, de azért reméljük, hogy jövőre újra elmegyünk.

Nezdei Csilla
3. osztály

Somogyeszi

Egy gyönyörű őszi délelőtt Somogyesztibe mentünk, hogy részt vegyünk az Olimpiai ötpróba I. fordulóján. A csapat 7 főből állt: Gerner Attila, Horváth Gábor, Kaponya Gergely, Rapaty Lilla, Csikós Katinka és mi ketten.

A szülők személyautókkal vittek el minket. Útközben gyönyörködtünk a színpompás őszi falevelekben. A mezőn láttunk egy-két őzikét. Amikor odaértünk már sok gyerek volt ott. Mi leraktuk a csomagunkat, ettünk, majd elindultunk az erdőbe. Két órástúrárt vettünk részt. Leveleket és makkokat is gyűjtöttünk. A bokrokból kecskerágót, kökényt szedtünk. Aztán szarvas nyomokat is észrevettünk. Amikor megálltunk, messziről egy szarvast lehetett látni. Egy sírhoz érkeztünk, amely egy grófi családé volt. Elindultunk megnézni a kastélyt, ezt a szép régi épületet most újítták fel. Az elsők között értünk célba. Nagyon jól éreztük magunkat, vidáman indultunk haza.

Ezt a napot soha nem fogom elfelejteni.

Becsik Orsi, Kroó Silke
3. osztály

A halottak napja

Minden évben a halottak napja november 1-e.

Ezen a napon emlékezünk meg elhunyt szeretteinkről, akik közel álltak hozzánk, hős halottainkról, akik a hazáért áldozták életüket. Az ő emlékükre gyertyát gyújtunk sírjaiknál és a házak ablakaiba. Halottak napján

minden tanuló kiment a temetőbe, hogy iskolánk névadójának Nagy Istvánnak emlékére gyertyát gyújtsunk.

Ilyenkor minden temető ragyog, a szeretetet és a nyugalmat árasztja.

Ballér Balázs
3. osztály

A gyertyagyújtás

November 1-én mi is megemlékeztünk halottainkról.

Az iskolával elmentünk a jutai temetőbe. Gyertyát gyújtottunk Nagy István sírjánál. Régen a mi iskolánkban tanított, iskolánk róla kapta a nevét. A tanító néni a sírra rakta a koszorút, mi pe-

dig gyertyákat gyújtottunk, és némán néztük, hogyan égnek.

Ezután körbejártuk a temetőt, megnézegettük a sírokat és visszamentünk az iskolába. Mi így emlékeztünk meg a halottakról november 1-én.

Fehér Szabina
3. osztály

Tanévzáró 1998/99.

Táborban

Kisiskolák sportversenyén

Szünetben

A 2. osztály

Az utolsó évesek

Szünetben

Énekórán a 3. osztály

Mi is van ma?
Örömmünnepe!
Megjött – Télapó!..
A cipőkben
– Ugyan nézd csak!
Mindenféle jó
Cukorka és csokoládé
Füge, datolya
Ó, hogy ragyog
A sok gyerek
Boldog mosolya...

Mikulás ünnepe

Mikulás ünnepe minden gyermek számára az egyik legkedvesebb ünnep. Versekkel, dalokkal köszöntik a Mikulást, aki cserébe finom csemegékkel ajándékozta meg őket.

Persze a rossz gyerekek csak virgácsra számíthatnak.

December hatodika a keresztény Szent Miklós püspök halálának évfordulója. Miklós püspökről nagyon keveset tudunk, azt is csak legendákból.

Kis-Ázsiában élt a IV. században. Az ajándékozás szokása tőle ered,

ugyanis állandó segítője, patronálója volt a szegényeknek. Adományokat juttatott el az arra rászorulókhhoz.

Nálunk a középkorból

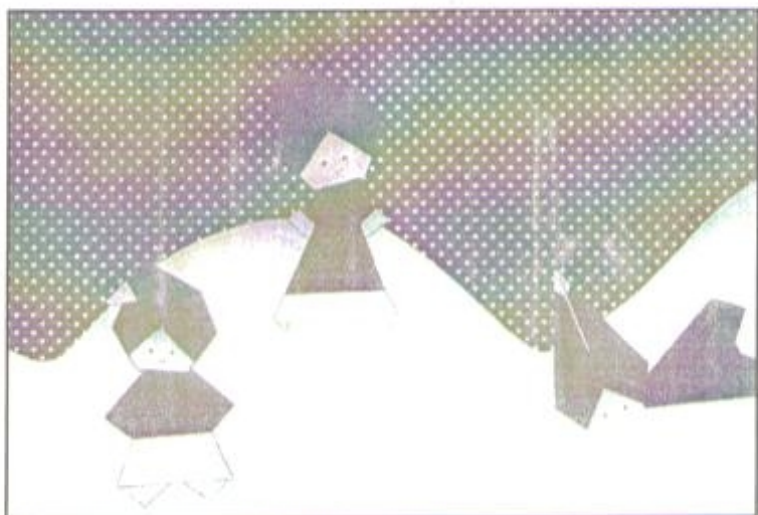
Tavaly is meglátogattott bennünket

származik a Mikulás-járás szokása, amely során a diákok beöltöztek Szent Miklós püspöknek és kíséretének és gyerekeket vizsgáztattak a házaknál imádkozásból. Ez alapján jutalmazták, vagy virgácsolták őket.

Ez az ünnep elsősorban a gyerekeké. A házak ablakából lesik a Mikulás érkezését, amit csengettyűszó jelez. A Mikulás a puttonyából osztja szét az ajándékokat.

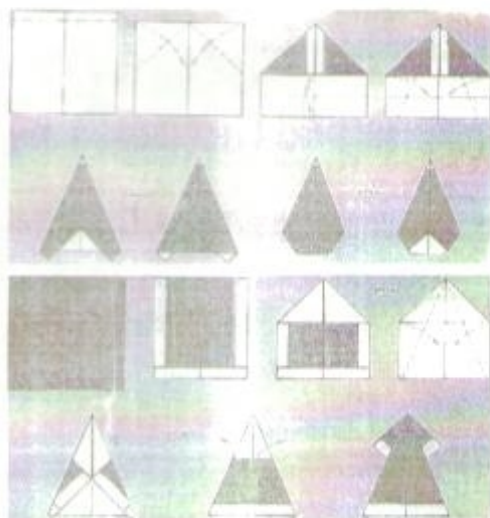
Hozzánk is minden évben eljön a Mikulás, dalokkal, versekkel köszöntjük.

Hajtogassunk Mikulást

Mikulás feje

Mikulás teste

Női a dér, álom jár
hó kering az ág közt.
Karácsonynak ünnepe
lépeget a fák közt

Az ünnepek ünnepe

A karácsony az év legnagyobb és legnépszerűbb keresztény ünnepe. A szeretet, a család és Jézus születésének a napja. Jelképe a feldíszített karácsonyfa. Az ünnepi szokások sokat változtak az évszázadok alatt, változott az ünnepre való készülődés is. Az utcai forgatag, a díszes kirakatok mind az ünnep közeledtét jelzik.

A karácsony nemcsak a hívő emberek számára a szeretet ünnepe. A karácsony köré egész ünnepkör épült, az adventtől a vízkeresztig (január 6.). Magában foglalja Miklós, Luca, Ádám és Éva napját, karácsony után Istvánét, Jánosét, Szilveszterét és az újévet. Mára

más csak kevés szokás maradt fenn.

Az ünnepkör adventtel kezdődik. A naptári év szerint András napja (nov. 30.) a téli napforduló időpontja, advent kezdete. Adventi koszorúkat a XIX. századtól készítenek. Az ötlet egy hamburgi lelkésztől, Johann Wichern-től származik, aki 1860-ban, otthonában egy nagy fenyőkoszorút függesztett a mennyezetre 24 gyertyával, minden adventi napra 1 gyertya jutott. Manapság 4 gyertyát rakunk a koszorúra az adventi 4 vasárnapnak megfelelően. A koszorút akaszthatjuk az ajtóra, vagy rakhatjuk az asztalra, amin az első adventi vasárnap-

tól kezdve minden vasárnap meggyújtunk egy gyertyát.

A karácsonyi szokások közül az éneklés és a betlehemezés maradt fenn leginkább. A betlehemező gyerekek karácsony délutánján kezdik el járni a házakat. Saját maguk által készített jelmezekbe öltözve adják elő a betlehemi játékot, vagy saját készítésű betlehemmel mennek házról házra. A betlehem egy templom alakú házikó, amelyben a szent család látható, valamint angyalok, pásztorok és állatfigurák. A betlehemezés vallási eredetű szokás, de a gyerekek mégis inkább a tréfás mondókák miatt kedvelik.

Az utóbbi években egyre gyakrabban lehet látni saját készítésű dekorációkat az ajtókon, ablakokon. Az otthon készített díszek legalább olyan szépek, mint azok, melyeket úgy veszünk. Sőt, az együtt készítés öröme, mindannyiunk boldogsága, az a meghitt családi hangulat is benne van, ami munka közben áthat bennünket. Ez az érzés semmihez nem hasonlítható.

Az ünnepre való készülődés rengeteg tennivalóval jár. A lakás csinosítása, az ünnepi menü kiválasztása és a hozzávalók beszerzése, a fa díszítése, az ajándékok csomagolása mind nagy figyelmet igényel.

Adventi koszorú

Szalmakoszorúból, vagy oázis tűzőhabból szép koszorút készíthetünk. Saját leleményességünkre van bízva, hogy mivel díszítjük a koszorúalapokat. Használjunk különféle növényeket, terméseket, virágokat, örökzöldeket, szalagokat és persze ne feledkezzünk el a 4 gyertyáról. Ügyeljünk a színek harmóniájára, az összhangra!

Áttört papírdíszek

Ezeket fehér, vagy színes papírból készíthetjük. Az előrerajzolt vonalak mentén ollóval, tapétázó késsel, vagy pengével vágjuk ki. Ablakra erősíthetjük fel, vagy a fenyőfára akasztjuk.

Csináld magad az ünnepre!

Függeszthető díszek

Az egyszerűen elkészíthető lelógatható díszeket különböző formájúra hajlíthatjuk. A lakás bármely részében felakaszthatjuk.

Karácsonyi műsorunkat 1999. XII. 22-én 18. 00 órakor tartjuk a jutai Kultúrházban. Mindenkit szeretettel várunk.

A múlt évben is együtt ünnepeltünk

ÁLDOTT, SZÉP KARÁCSONYT KÍVÁNUNK MINDENKINEK!

Karácsony

Szép karácsony estén
Megszólal a csengő,
Nemsokára.
Télapó is megjő.
Szakálla fehér, mint a hó,
Szeretünk téged öreg télapó!
Egész évben ezt várom.

Szabó Katalin

Karácsony

Sok-sok gyerek otthonában
Gyanta-illat a szobában,
Tartón állva várakozva
Díszleg a karácsonyfa.

Tele van sok édességgel,
Kis haranggal, édességgel,
Alatta kis csomagocskák,
Mákos beigli asztalon vár.

Meggyújtjuk a csillagszórót,
Énekelik „Mennyből Angyalt”,
Ajándékokat elosztják,
Szeretettel forgatgatják.

Karácsony

Száll a szán az éjben,
Hull a hó az égen.
A fenyőfa díszre vár.
Gyere pajtás, díszítsük hát,
S Nagy Karácsony éjszakáját,
Együtt ünnepeljük át.

Írta: Endre Barbara
4. osztály

Karácsony

Karácsony, drága jó karácsony,
Az idén is nagy izgalommal várom.
Most is oly szép leszél, mint szoktál?
Aranyosan, kedvesen meleg estébe
fordulván.

A fenyőfa ága díszekkel van rakva,
A csúcsán a nagy csillag felér a holdra.
Sok színes égő világít szép fénybe.
A szeretet ünnep megérkezett végre.

Zsobrák Dániel
3. osztály

A karácsony

Karácsonyfa! Karácsonyfa!
Mily szépen állsz a szobában.
Sok ajándék van alattad
Sok kis szívet megdobogtatsz.

Farkas András
4. osztály

A Télapó

Puttonyában sok-sok jó,
Ki lehet más, mint a Télapó.
Télen esik a hó,
Szánkóval jön Télapó.

Jó gyerekeknek cukrot hoz,
Rossz gyerekeknek botot hoz.
Télapótól nem fél senki,
A rossz gyerek sem didereg.

Télapónak szakálla
Lenyúlik a sarkára.
Akkora a bajusza,
Rögtön le is vágja.

Télapónak egy könyve,
Lapjait csak név fedte.
Abba írja részleteken
Ki jó, s rossz abban az évben.
Böröcfi Franciska 4. osztály

Télapó

Jaj, de jó,
Jaj, de jó,
Kertek alatt jár
A Télapó.
Világjáró a csizmája,
Piros a kabátja.
Reggelre megtelik sok cipő,
Tele dióval és mogyoróval,
Cukorral és csomagokkal.
Aki rossz volt, szomorkodhat, mert
Csizmájába virgácsot kap.
Aki jó volt, örvendezhet, mert
Csizmájába játékot rak.
Jaj, de jó,
Jaj, de jó,
Megjött már
a Télapó.

Fehér Szabina
3. osztály

Karácsony

Ó, karácsony, karácsony,
Te vagy a legszebb ünnep a világon.
Gyertyáid vidáman égnek,
Díszeid vakítóan fénylenek.
Sok gyerek ajándékot vár alád,
Hogy beteljesüljenek a várá várt csodák.

Fehér Szabina
3. osztály

Télapó

Esik a hó,
Megjött a Télapó.
Ha csizmádat ablakodba kiteszed,
Ajándékot hoz majd neked.
Kapsz tőle sok édességet,
Játékot és képeskönyvet.
De ha mégis rossz leszél,
A csizmádban ajándékot
Hiába keresel.

Ballér Balázs
3. osztály

Mikulás

Mikulás, Mikulás,
Jó Mikulás,
Ha néhány csizmát,
Üresen lát,
Már ugrik is,
És tele tölti
Az éjjelen át.

De ha rossz
Gyereket lát,
Nem tölti meg
A csizmát.

Csak egy virgács,
És a Mikulás,
Száguld már.

Pereg Péter
4. osztály

Jön a télapó

Itt a hó és már,
Jön a Télapó.
Piros sapkában,
Fehér kabátban,
Miannyira
Szeretjük őt,
Szerte a világban.

Száraz Krisztián
3. osztály

A havas táj

Hó csillog a fenyőágon,
Nap szikrázik minden ágon.
Hóbundában erdő, mező.
Kicsi őznek ez dermesztő.
Bokor alatt ül egy kisnyúl.

Farkas András
4. osztály

Télapó

Nagy pelyhekben hull
A hó, itt van már a
Télapó.

Puttonyában minden
Jó, várja mind kis
Lurkó.

Oszlokat is belőle
Egész éjjel bőven,
Nem maradhat üresen
Egyetlen cipő sem

Fújhat zord szél, lehet hideg,
El nem tántorítja, egyetlen
Egy gyerekszívet meg nem
Szomoríthat.
Még hát rendületlen,
Míg csak bírja lába,
Jancsi, Juli, Katika, nem
Várja hűdö.

Kroó Silke
3. osztály

Decemberi gondolatok

Ha kinézek az ablakon
Látom, hogy esik a hó,
Nemsokára jön a télapó.

Zsákja teli cukorral, dióval
S minden földi jóval.
Minden gyerek kap belőle
Hamarosan, egykettőre,
Mivel december 6-a, a Mikulás napja.

Jön a Mikulás rénszapvassánon
S ha nem vigyázok,
Csak virgácsot talállok.

De én mivel jó gyerek voltam,
Csizmám teli minden jóval.
Nagyon örültem neki,
Ezért jövőre is megpróbálok jó lenni.

Kiss Ildikó
4. osztály

Télelő

Nagykabát a kissekreényben,
Hosszan tartó vendégségben:
Sapkát, sálát ébresztgeti,
Gyertek elő hideg van kint.

Fagyos földön bakancs koppan,
Zúzmaratelt ághegy roppan:
Öreg erdész készülődik,
Etetni kell őzikéit.

Lovas szekér előállott,
Kukoricát, szénát vár most:
Lacikát meg hátizsákkal
Cinegéknek lakomával.

Nezdei Csilla
3. osztály

A tél

Hull a hó, hull a hó,
Minden gyerek ezt várta,
Hogy kimehessen az utcára.

Ki hőembert épít,
Ki szánkózik, minden gyerek
Jól szórakozik.

Fehérbe borult a táj,
Jön a Télapó és a Jézuska is már.

Esik a hó, fúj a szél, megjött a
Hideg tél.
Mindenki attól fél,
Vajon milyen lesz az idén?

A gyerekek erre nem gondolnak,
Csak a hóban hancúroznak.
Dobálóznak, csúszkálnak, így-
Örülnek a hóhullásnak.

Varga Renáta
4. osztály

Hétfő van

Hétfő van és hull a hó,
Csilingel a Télapó.
Zsákjában az ajándék,
Csizmájában sok édesség.

Az utcán mindenki lázban ég,
A Mikulást várja rég.
Tizenkettőt üt az óra
Mikor megérkezik a szánkóval.

A hat szarvast eteti,
Az ajándékot becsenli.
Hirtelen eltűnik a kíváncsi szemek elől
Fél, hogy lelepleződik idő előtt.

Télapó

Hó hulljon! Hó hulljon!
Télapó száguldjon!
Puttonya megtömve:
Sok gyermek öröme.

Farkas András
4. osztály

Advent

Készül már a koszorú,
A te születésedre gondolunk Krisztusunk.

Fenyővel van körbefonva,
Menta illata száll róla.

Gyertyát is raktunk bele négyet
Hiszen négy hét múlva van születésed.

Minden héten gyújtunk egyet
Nemsokára mind a négyet.

Olvadt már a négy gyertya
Karácsony van pár nap múlva.

Elovdadt az összes gyertya
Jövőre ismét négy gyertya lesz
meggyújtva.

Mikulásra

A sok gyerek
Zsivaja felébreszti
A Mikulást
S ó rájön, hogy téiben járunk már.

„Valóban eljárt az idő”
Mondja az ősz hajú emberke,
S kiadja a parancsot:
Készüljenek már a játékok.

A sok ügyes manóka
Ugrik is a hívó szóra
S készíti a játékokat,
Ahogy az le van írva.

Készül ott minden:
Labda, baba, kinder,
S nem feledkezik meg
A szánkóról sem.

Ezzel megy a Mikulás,
S hat szarvas húzza erdőn-mezőn át.
Mindig kéménynél megállnak,
S az ősz hajú emberke a csizmákba
babát rak.

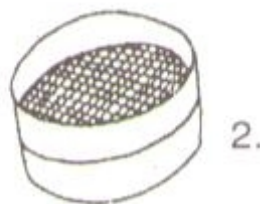
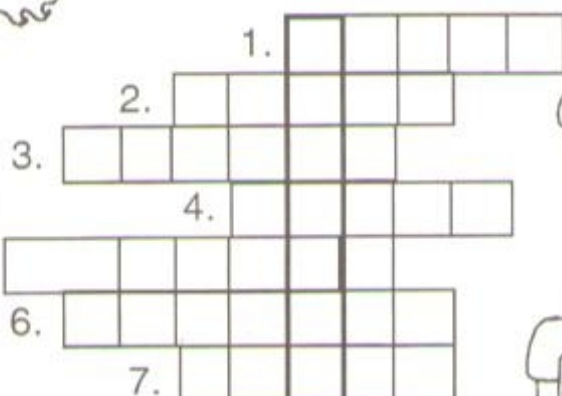
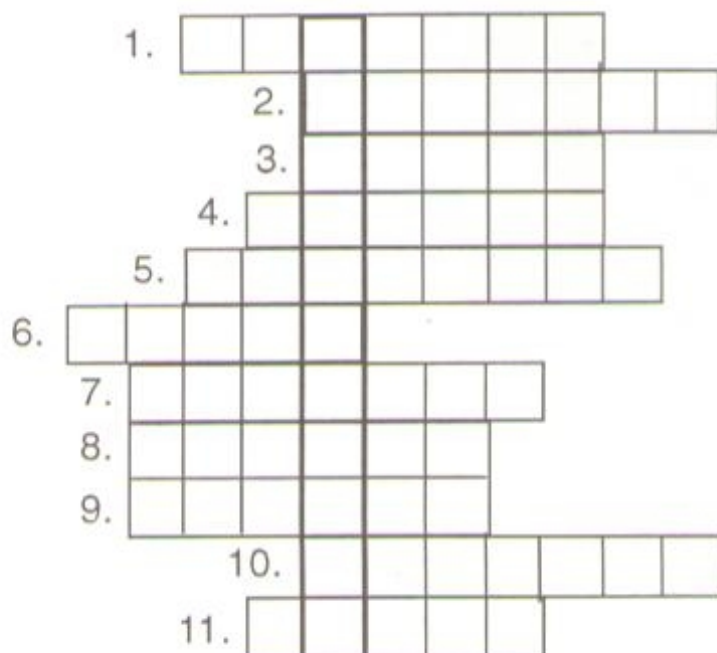
Mikor minden gyerek álma valóra válik,
A Mikulás arca örömtől sugárzik.
Elégedetten ül fel a szánjára,
S a szarvasok repítik otthonába.

Rajz: Fehér Szabina 3. o.

Mátész Ági

1. Szűrös sivatagi növény
2. Ünnepeken gyakran adjuk
3. Régi fonóeszköz
4. Ebből eszünk
5. Az év utolsó hónapja
6. A télapó ruhája is ilyen színű
7. Női név
8. Téli sport eszköze
9. Hó olvadása után ez marad
10. Kézműves munka
11. Férfi név

Megfejtés: a karácsony szimbóluma

Viccek

- Apu miért süt a Nap?
- Mert nem tud főzni.
- Mennyi tíznek a fele?
- Fél tíz.
- Mi a különbség a villám és a villany között?
- Én tudom tanár úr!
- Nos?
- A villám ingyen van, a villanyért meg fizetni kell.
- Miért kering a hegy fölött a sas?
- Mert alatta nem tud.
- Mivel fenyegeti a nyúl a hóembert?
- Ide a répát vagy hozom a hősugárázt.

Találós kérdések

Vízbe esik, eltörik,
Kőre esik, nem törik. Mi az?
(9H)

Virág télen virágzik,
Meleg napon elázik. Mi az?
(6H/16B)

Testvére a harmatnak,
S hideg idő társa,
Mert az ember őt csakis
Télidőben látja.
(12B/16B)

Hírharang

- Szeptember 1-jén 16 első osztályos kisdíák kezdte meg iskolánkban a tanévet.

- Tanulóink létszáma 49 főre emelkedett.

- Iskolánk az Olimpiai ötpólya I. fordulóján vett részt Somogyországban.

- A téli szünet december 23-január 3-ig lesz.

- Az első félév január 31-ig tart.

- A félévi bizonyítványt február első hetében kapják meg tanulóink.

- Februárban tartjuk a hagyományos műsoros farsangi bálunkat

„Soha nem volt még ilyen áldott éj...”

1999. december 22-én 18 órakor

a jutai Kultúrházban

műsoros karácsonyi estét tartunk.

Mindenkit szeretettel várunk

A jutai iskola tanulói és nevelői

Innen indultam

Újságunk előző számában Szabó Tibor polgármester mesélt gyermekkoráról, ifjúságáról. Ennek folytatása következik most.

Családi körben

November 26-án múlt 34 éve, hogy katonai szolgálatra vonultam be a jutai laktanyába. A katonai emlékek megmaradtak és megszépülnek az idő múlásával. A férfikor legszebb éveit egybeesnek a katonai szolgálattal. Jutából hatan vonultunk be a laktanyába, az orvosi vizsgálat után, mikor beöltöztünk a sorakozónál, először találkoztunk a falubelivel, nem ismertük meg egymást.

A templomunk harangjának hangjait a laktanyában is hallottuk, mi voltunk a „pogácsás” katonák. Ez a jelző azért illett ránk, mert hazulról elindulva mire a laktanyába értünk (kb. 15-20 perc alatt) a pogácsa, amit vittünk még meleg volt.

A kiképzésünk első 2-3 hónapjában kiderült, hogy ki bírja jobban a fizikai megterhelést. Aki sportolt, annak szinte semmi megterhelést sem jelentett. Ezért mindenkinek ajánlom, bármilyen fizikai sport átsegíti az embert a honvédségi igénybevételre.

A fizikai felkészülés mellett, azért szellemileg is fel kellett készülni. Ennyi idő távlatából már elmondhatom, hogy a 26 hónapos szolgálatom alatt, mint „harcállás-pontos” komoly hadműveleti feladatot kellett ellátnom. A 24 órás szolgálattal minden alkalommal értékelték, és nagyon sokszor kaptunk érte jutalom kimaradást. A kubai válság a közelkeleti Arab-Egyiptomi-Izraeli háború idején a hazai légtér figyelése, ellenőrzése nem kis feladat volt.

Nagy tisztelettel gondolok Tóth György parancsnokomra, akinek nagy szerepe volt, hogy felnőtté válásunkban komoly, fegyelmezett emberré nevelt bennünket.

Sok-sok katonaelménnel, barátsággal megbecsülten szereltem le 1968. januárjában, mint őrzető, függetlenül attól, hogy tiszthelyetesi beosztásban teljesítettem szolgálatot. A rendszerváltást követően a honvédségi és civil életbeli elismerésként tartalékos alhadnagyi címet, rangot kaptam.

A honvédség után civil életben 1968. márciusától a Somogy megyei Társadalombiztosítási Igazgatóságnál helyezkedtem el, mint üzemellenőr. Három hónapi betanulási időt követően már önállóan dolgoztam.

Megismertem az egész megyét, a Balatontól a Dráváig. Munkakörömről annyit, hogy nemcsak kimondottan ellenőri, hanem humanitárius feladatot is elláttam, mikor az emberek nyugdíjügyében balesetüknek kivizsgálásában, ügyeik intézésében vettem részt, sok embert ismertem meg egész megyeszerte.

Nagyon szerettem a munkámat, munkatársaimat, főnökeimet, akik megbecsültek. Állandóan képeztem magam, jogszabályokat kellett megismernem, hogy munkámat magas szinten végezhessem, középfokú társadalombiztosítási vizsgát, és munkaügyi tanfolyamot végeztem, területi szakmai vetélkedőn a győztes csapat vezetője voltam.

Egy dologgal nem tudtam megbékélni, hogy a munkámat végezhessem, sokszor reggel 4 órakor keltem, és volt mikor este 11 órakor kerültem haza, vagy kint kellett aludnom a megye távoli részein. A sokkal ritkábban közlekedő autóbuszal és vonattal történő utazás néha több kilométeres gyaloglás kedvemet szegte. Alapvetően ez, és hogy megnősültem volt az oka, hogy munkahelyet változtassak.

Ezért kerültem a Siketek Általános Iskolája és Nevelőotthona Intézetéhez, mint gazdasági vezető. Szakmai előmenetelemhez végeztem el a felsőfokú államháztartási tanfolyamot. A Somogy-Zala Megyei Téglaiipari vállalatához kerültem 1979-ben, ahol belső ellenőri, később önálló csoportvezetői beosztásban dolgoztam 1990-ig, mikor is szülőfalumba – lakhelyemem – polgármesternek választottak.

Korábban a rendszerváltást megelőzően nem vettem részt a hazai közéletben, akaratom ellenére, mert az illetékesek, mivel párttag nem voltam, valószínűleg azért nem tartottak érdemesnek arra sem, hogy jelöljenek.

Nem titok, hogy hobbim a sport, a labdarúgás, 18 évig aktívan futballoztam a helyi csapatban, 1974-től sportvezetője vagyok a Jutai Önkormányzat Sportegyesületnek.

Az egészséges életre nevelésnek, fegyelemnek, kitartásnak legjobb eszköze a sport. Nem lehet elég korán kezdeni, ezért ajánlom a jutai kisdíákoknak, hogy a „TEMPLOMKÖRÖK” igenis hozzájárulnak az alapokhoz, amit később bármilyen sportágban hasznosítani lehet.

A politika, a társadalmi, történelmi események, tények, a 80-as évek végén a szamizdad irodalom a nép nemzeti érzéseimet megerősítették. A rendszerváltás, az önkormányzati törvény első olvasata azt sugallta, ha eddig nem, most lehetőségem lehet arra, hogy a lakhelyemnek, szülőfalumnak, az itt élő embereknek közéleti irányítá-

Az iskola névadóján

sának részese lehetek. Idősebbek tanácsára ilyen előzmények után indultam az első szabad választásokon a polgármesteri cím elnyeréséért.

A választók bizalma, a polgármesteri eskü szözszerinti szövege, hogy „juta népet szolgálom” adta meg a lehetőséget és a belső indítást, hogy foglalkozásomat hivatásnak tekinthessem.

Az „út” ott kezdődött, hogy háttérbe szorított társtelepülésből polgármesteri hivatal, önálló intézmények jöttek létre a lakók és az önkormányzati képviselők akaratával, ami Jutát a régi rangjára emelte.

Az önkormányzatiság eredményei csak felsorolva: Polgármesteri Hivatal, kultúrotthon felújítása, sportöltöző, ifjúsági klub építése, új orvosi rendelő és orvos-lakás-építés, új két-tantermes iskolaépítés, telefon, stb..

Megvalósítandó feladatok: A teljes csatornázottság, középületek felújítása, temetőig járda, parkoló

építése, szabadidőpark kialakítása és sok olyan feladat, amely az itt élő emberek komfortérzetét javítja.

Juta községnek avatott és megszentelt címere és zászlaja van 1999. augusztus 28-tól. Bensőséges

ünnepségen Dr. Gyenesei István, a Somogy megyei Közgyűlés Elnökének részvételével sor került a megyezászló és címer, a helyi címer átadására, illetve átvételére.

Községünk jelképe két részből áll. A felső részen szembenálló két vörös oroszlán az Árpád címer része, arra utal, hogy az ősi település neve Árpád vezér fiának, Jutasnak a nevéből keletkezik. Gróf Batthyányi Lajos első miniszterelnökünk és családjának birtokait 1849-ben a szabadságharc bukása után elkobozták, melynek egy része szintén Juta területén volt, a Batthyányi címerből való a pajzs kék alapján a pelikán, aki vérével táplálja kicsinyeit, jeleníti meg végérvényesen Juta község címerét.

A családdal kezdtem, azzal is fejezem be mondandómat.

A Társadalombiztosítási Igazgatóságnál eltöltött években a sok-sok külszolgálat alatt ismertem meg feleségemet, Sinkó Ibolyát Nagyszakácsiból, akivel házasságot kötöttem 1972-ben. Két gyermekünk született, 1973-ban Gabriella lányunk, aki miután elvégezte az egyetemet, a kaposvári Táncsics Mihály Gimnázium történelem és latin tanára immár 3. éve, Tibor 1981-ben született fiunk kitűnő gimnáziumi érettségi után felvételt nyert a pécsi Janus Pannonius Egyetem Közgazdaságtudományi Karára, annak első éves hallgatója. Ők is „Innen indultak”.

A megyecímer átvételkor dr. Gyenesei Istvánnal

Innen indultam

Az új tanító néni

Vörös Timeának hívnak. 1974. decemberében születtem Kaposváron. Jután lakom szüleimmel és két testvéremmel.

Általános iskolai tanulmányaimat itt kezdtem a jutai iskolában. Nagyon sok kedves emléket őrzök az itt töltött évekről, többek közt ezért is örültem a lehetőségnek, hogy most tanítóként visszatérhetek ide. Az elmúlt években sok változás történt az iskolában, sokat fejlődött, ami számomra kellemes meglepetés volt. Bár az otthonos, családias légkör szerencsére mit sem változott.

A gimnáziumi évek alatt döntöttem úgy, hogy a tanári pályát választom, és ilyen irányban tanulok tovább, mivel mindig is gyerekekkel szerettem volna foglalkozni. Szombathelyen a Berzsenyi Dániel Tanár-

képző Főiskolán végeztem két éve. Tavaly kezdtem tanítani a mezőcsokonyai általános iskolában szintén napközis nevelőként.

Mindig csodálattal töltött el a természet szépsége, ezért szabadidőmben szívesen kirándulok a közeli erőkben, szívesen felleldek számomra ismeretlen területeket. Egy-egy fárasztó nap, vagy hét után pihentetően hat rám egy ilyen séta a csendes, békés természetben. Ezen kívül szabad estéimben olvasgatok vagy zenét hallok.

Nagyon jól érzem magam az új munkahelyemen, hisz jó hangulatban folyik a munka a kedves és segítőkész kollégák közt, és nem utolsósorban a gyerekek miatt, akik nagyon aranyosak, rendkívül érdeklődők és mindenre fogékonyak.

Visszavárt a régi iskolám

Gyura Csilla vagyok. A kaposvári Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskola másodéves hallgatója.

Tanulmányaimat a jutai Általános Iskolában kezdtem. Akkor még eszembe sem jutott, hogy egyszer majd a padból a katedrára kerülök.

Édesapám biztatására jelentkeztem erre a főiskolára, ahova középiskolai eredményeim alapján, felvételi nélkül vettek fel. Az első év elvégzése után egyhetes iskolai hospitáláson kellett részt vennem. Félve gondoltam arra, hogy valamelyik városi iskolába kerülök, ahol az emberek elvesznek a tömegben. Ekkor szólt Ágoston Attila, hogy lehető-

ség van arra, hogy a gyakorlatot régi iskolámban töltsöm. Az iskola arculata semmit sem változott, bár két korszerű gyerek-centrikus tanteremmel bővült az épület.

Valami régi, ismerős érzés fogott el, mikor beléptem az ajtón. Mintha megállt volna az idő, s újra az a kisdáki lennék, aki először belépett ide. Hiszen most is tanulni jöttem, csak a betűk és számok világát fedeztem fel, most pedig azt, hogy kell tanítani, nevelni.

Szorgalmas pedagógusok, lelkes diákok fogadtak. Nagy élmény volt látni az elsőöket, ahogy ismerkednek az iskolával. Sok tapasztalatot szereztem, melyet hasznosíthatok pályám során.

Azok a szép napok

Jelenleg a kaposvári Katolikus Gimnázium és Általános Iskola tanulója vagyok, de az alsó tagozatot a jutai iskolában végeztem.

Gondolataimban gyakran visszatérnek az elmúlt négy év során átélt események, élmények.

Szívesen emlékszem vissza az első tanítási napra, amikor nagy izgalommal és óriási kíváncsisággal léptük át először az iskola küszöbét. A kezdeti nehézségeken Olgi néni segítségével könnyen átlutottunk.

Ma már mosolyogva gondolok vissza az első fekete pontomra. Egyik délután elfelejtettem megcsinálni a házi feladatot, és ez másnap reggel az iskolában jutott eszembe. Rádásul három oldal! Azzal az ürüggyel, hogy keresem a könyvjelzőmet, kint maradtam a folyosón, majd a táskám fölött befir-

káltam a megoldásokat. De magyarórán észrevette Olgi néni az összecsapott munkát, és ráírta a feketét. Szerencsére ez többet nem fordult elő. Emlékezetes volt az is, amikor barátnőmmel – ugyancsak első osztályban – szünetben a kerítésnél integettünk az autók-nak. Furcsa volt, hogy még mindig szünet van. Hátranéztem és már egy lélek se volt kint az udvaron.

- Viki! Becsöngettek! – kiáltottam ijedten és gyorsan beszaladtunk. A matek óra éppen akkor kezdődött el. Attila bácsi tanított. Gyorsan leültünk és elkezdtünk nagy kockákat rajzolni a füzetbe, úgy, ahogy a táblán volt. A táblán levőkben egy-egy piros pötty volt, de mi az egész kockát telepötyöztük. Olyan mérges lett erre a tanító bácsi, hogy az egészet áthúzta. Akkor már tudtuk, miért csinálta.

Harmadik osztályban reggelizés közben Ági néni valamit mondott a menzával kapcsolatban és Renáta nem tudta, mi az a menza, ezért elkezdte tőlem kérdegetni. Én közben a kancsóból éppen teát öntöttem a bögrébe. Renire figyeltem és lassan tele lett a bögre teával, de nem vettem észre, csak azt, hogy a terítő is elázott. Igen. Túl sok teát öntöttem és kifolyt. Szerencsére nem lett belőle baj.

Minden nap vidáman telt.

A megható ünnepeken is általában minden tanuló részt vett. Egyes rendezvényekre színdarabban is készültünk. Mindig eszemben van "A császár új ruhája", és a „Galgamácsai lakodalmas” című darab.

Soha el nem múló szép emlék marad a tanév végi fonyódligeti táborozás. Sok izgalmával, kalandjával igazi közösséggé kovácsolt össze bennünket.

Harmadik osztály után Olgi néni nyugdíjba ment, a negyedik osztályban Attila bácsi vette át az osztály vezetését. Őt is hamar megszerettük.

A kis létszám lehetővé tette, hogy mindnyájunknak segítsenek nevelőink. Az összevont osztály pedig azért volt előnyös, mert megtanultunk önállóan dolgozni. Ennek sok hasznát veszem most, mert harmincfős osztálylétszám mellett nevelőink nem tudnak mindenkiel külön foglalkozni.

Az „új” iskolámban is szigorú, de nagy-szerű tanáraink vannak, és már új barátnőket is szereztem. Minden nap jókedvűen indulok tanulni, de sokszor gondolok vissza az én régi kis iskolámra.

Rutek Zsuzsanna
5. osztály

Új ország, új iskola

Németországból jöttünk

Kroó Silke vagyok. Kb. 2 hónapja költöztünk vissza Németországból szüleimmel, húgommal, Viviennel és öcsémekkel Seppivel. Rastattban születtünk mind a hárman és ott is éltünk. Ez egy gyönyörű városka a francia határtól kb. 6 km-re fekszik. Minden szép ápolott. Az iskolánk közel volt a házukhoz. Hatalmas modern épület, óriási tornateremmel. Szép osztályunk volt és rengeteg barátnőmmel is, akikkel továbbra is tartom a kapcsolatot. Az iskolai élet sokban különbözött az itteniétől, ezért egy kicsit nehéz volt átállni. Ott ugyan-

is alig tanultunk és házi feladat is alig volt. Jobban szeretek a jutai iskolába járni, mert itt sokat tanulunk, és olyan dolgokról, amik nagyon érdekelnek. Nagyon szeretem a magyar nyelvet, az irodalmat, a csodás verseket és a gyönyörű történeteket, amiket csak itt tudok megismerni.

Vivi és Seppike is nagyon szeretik az itteni iskolát. A tanárok is sokkal kedvesebbek itt, és a gyerekek is.

Mindhárman nagyon jól érezzük magunkat ebben az országban és ebben az iskolában.

Kroó Silke
3. osztály

A házuk előtt Rastattban

Apával a hóban

Családi kirándulás Baden-Badenben és Kalsruheban I.

Családi kirándulás Baden-Badenben és Kalsruheban II.

Családi kirándulás Baden-Badenben és Kalsruheban III.

Megkezdődött...

Az idei tanévre nagy lelkesedéssel és izgalommal készültek az első osztályosok, és persze én is – hisz életem ELSŐ osztályát most kaptam két év napközis nevelői munka után. Ettől az évtől a tanulócsoportok száma négyre nőtt, így minden kisgyerek bontott osztályban kezdhette meg tanulmányait, és mi „elsősök” elfoglalhattuk az új iskola emeletén üresen ásfúzó gyönyörű tanteremünket. No, azóta a tanterem sem unatkozik, mert gyerekzsivaj tölti be, és minden nap hall valami új dolgot – hol új betűt, hol új számot, hisz sok-sok tanulnivalónk, tennivalónk van júniusig.

16 kisgyerek jár az osztályba. 7 kislány: Csikós Viktória, Gyura Zsannett, Horváth Alexandra, Kiss Elisabeth, Krakter Nikolett, Nagy Viktória, Pékó Ramóna, és 9 kisfiú: Bors Bence, Béres Bence, Dénes Marcell, Gyura Kornél, Kroó Steven Sepp, Kustos Tamás, Mórítz Ádám, Rapatyí Richárd, Zsoldos Norbert.

Ők 16-an az első három hónap elmúltával „igazi” iskolásokká váltak. Szorgalmasak, segítőkészek, aranyosak, szeretnivalók. Velük beszélgettem az iskoláról.

- Szerettek-e iskolába járni, s miért?

Bors Bence:

- Igen, mert itt sokat lehet számolni, megtanulunk olvasni, és lehet a testvéreinknek – ha van – esténként mesét mesélni.

Kornél:

- Én azért, mert nagyszünetben lehet játszani, és még a tanulásért is.

Norbi:

- Azért, mert megtanuljuk a 0-nak, 1-nek, 2-nek, a 3-nak a bontását, és még sokat tudunk írni, olvasni, számolni.

Ricsi:

- Igen, mert megtanuljuk a betűket, számokat és ki-dobozunk testnevelés órán.

Tomi:

- Azért, mert lehet piros pontot szerezni, és mert szeretek olvasni, írni.

Cs. Viki:

- Mert szeretek testnevelés órán tornászni.

Niki:

- Szeretek írni, olvasni.

Marci:

- Én azért szeretek iskolába járni, mert amit otthon nem tudtam megtanulni – otthon nem tudtam betűket írni írottan – azt itt megtanultam, és mert itt sok barátom van.

Ramóna:

- Azért, mert okosodunk.

Szandra:

- Mert megtanuljuk a számokat.

Mit változtatnál meg az iskolában?

Bors Bence:

- Az lenne jó, ha többet

lehetne játszani, és kevesebbet kellene tanulni.

Norbi:

- A szünet az ugyanolyan sok legyen, mint a tanulás.

Cs. Viki:

- Mindenki jó legyen az iskolában.

Marci:

- Több hinta legyen ott lent az udvaron, hogy egyszerre sok iskolás kisgyerek tudjon hintázn.

Szívesen ellátogatnál az óvodába?

Bors Bence:

- Igen, mert ott többet lehet játszani.

Marci:

- Igen, mert ott volt a legjobb barátom, az volt a neve, hogy Atis, és otthon sokat gondolkodok rá.

Tomi:

- Ott van a kistesóm meg a barátai és velük jól lehet játszani.

Kedvenc tantárgya is van minden kisgyereknek. Akad olyan, akinek csak a rajz a kedvence, de olyan is, aki szinte minden tárgyat felsorolt kedvencként. Természetesen a fő szempont a választásnál az, hogy kinek melyikből

van a legtöbb piros pontja, és melyik tantárgy megy könnyebben.

Én úgy gondolom, hogy ez alatt a 3 hónap alatt beilleszkedtek „gyerekeink” az iskolai életbe, és jól érzik magukat a sok tanulás ellenére is. Remélem, hogy a lelkesedés és a tanulni vágyás az elkövetkező években is megmarad, és később szívesen gondolnak vissza a kisiskolás évekre.

Baloghné

Bánáti Zsuzsanna

tanító

Keszthelyi Zoltán: Elsőosztályosok

Mikor először mennek iskolába
Az elsőosztályos kisgyermeknek,
Illatot hint az ősz minden virága,
Amerre lépnek, dalok csengenek.

Mikor először mennek iskolába,
Szívükben bűvös áhítat terem,
Kitáruul nekik a mesék világa,
Hol betűk nyílnak kéklő tengeren.

Mikor először mennek iskolába,
És izgalmukban könnyűk megered,
A kicsinyeket féltő gonddal várja
A tanító – a gyengéd szeretet.

Mikor először mennek iskolába,
Nekik köszön a szeptemberi ég,
Őket kísérik, arany fényben ázva,
A szőlőfürttel terhes venyigék.

Mikor először mennek iskolába,
A tücsök tüzes, friss nótába kap,
Mind hevesebben szól a citerája,
Meggimogatja hajukat a nap.

Mikor először mennek iskolába,
A kerek földön öröm suhan át,
Új világ küldi fiúra és lányra
A reménység tündöklő sugarát.

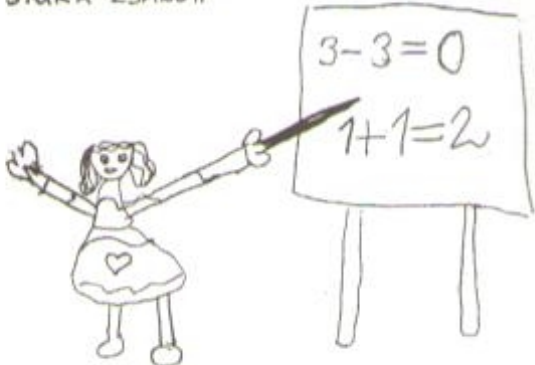
MÓRITZ ÁDÁM

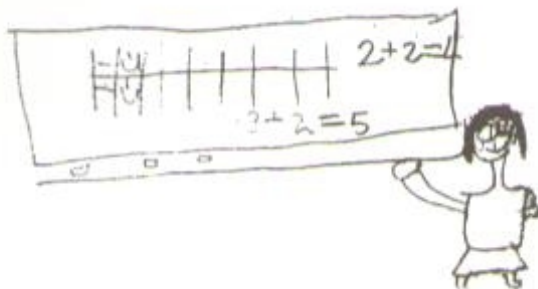
GYURA ZSANNET

GYURA ZSANNET

Csikós Viktória

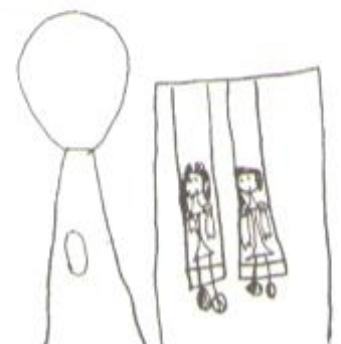
GYURA KORNÉL

MÓRITZ ÁDÁM

HORVÁTH ALEXANDRA

TÁBOROZÁS FONYÓDLIGETEN

Hajókirándulás Badacsonyra

Egy szép nyári napon a tanító néni elhatározta, hogy elmegyünk Badacsonyra hajóval.

Elindultunk a fonyódi hajóállomásra. Vonattal utaztunk, az út körülbelül öt percig tartott. Amint kiértünk az állomásra, sétálni indultunk. Amikor odaértünk, még kellett várni a Helka nevű hajóra, amely átvisz Badacsonyra. Szép lassan ide is ért a hajó. Mikor már mindenki leszállt a hajóról, akkor mi felszálltunk. Sok izgalom után elindultunk a hajóval. Nagyon lassan mentünk. Olyan jó volt, ahogy a víz a hajót döntögette.

A távolban sirályok szálltak. A tanító bácsi elmesélte, hogy azért röpködnek a víz felett, mert a halakat figyelik. Mi azt hittük, hogy az esőt jelzik. A nap is sütött és meleg is volt. A vízben valami csobbant, és a kicsik azt hitték, hogy egy cápa, de hirtelen egy hal ugrott ki a vízből. Már csak száz méter volt hátra az útból. A hajó kikötött és mi egy kicsit pihentünk.

Reméljük jövőre is elmegyünk hajókirándulásra!

Írta: Fábos Veronika, Pereg Péter
4. osztály

Pereg Péter 4.o.

Dzsispezés a badacsonyi hegyen

Egy napon Fonyódligetről elindultunk hajóval Badacsonyra.

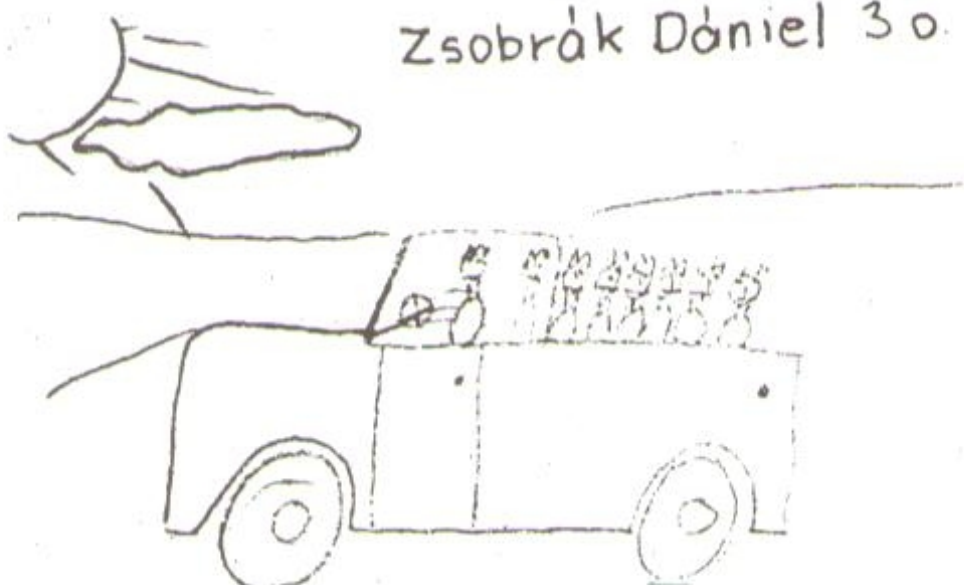
A parkolóban nagyon szép dzsippek voltak. Ezekkel megyünk fel a hegyre! – ujjongtunk. Beszálltunk a dzsippekbe és lassan elindultunk. Mi voltunk legelől a tanító bácsival és hátul másik dzsippekkel jötték utánunk a többiek. Sikítoztunk, mert olyan gyorsan mentünk a félelmetes dombokon. Útközben jöttek gyalog gyerekek, és mi integettünk nekik, pedig idegenek voltak. Miközben mentünk integettünk hátra a többieknek, és ők visszaintegettek. Robogtunk, és egy olyan meredek lejtőn vezetett le az út, hogy mindenki elkezdett sikítani, mert majdnem felborultunk. Utána egy betonos úton haladtunk, ami olyan volt, mint egy árok és oldalra majdnem eldőltünk. A hegy tetejéről nagyon gyönyörű volt a kilátás. Szépen, tisztán látni lehetett a Balatont, ami fénylett, ahogy rásütött a nap sugara. Mellettünk egy nagy szőlőhegy volt. Mikor beteltünk a csodálatos látvánnyal, indultunk vissza a kikötőbe.

Nagyon élveztük ezt a napot, és szeretnénk, ha jövőre is lenne ilyen.

Írta: Rapaty Lilla, Csikós Katinka
4. osztály

Zsibrák Dániel 3.o.

Éjszakai fürdés a Balatonban

A nyaralás vége felé járva a táborban rendeztünk egy bulit.

Nagyon jól szórakoztunk. Mikor vége lett a bulinak visszamentünk a faházakba és felvettük a fürdőruhánkat, elindultunk a sötétbe fürdeni.

Csak a hold fénye volt. A víz csendesen hullámozott. Mikor belementünk az éjszakai hullámverés finoman simogatta a bőrünket. Most sokkal melegebb volt a Balaton, mint máskor. A Krisztián bácsi is bejött hozzánk, és játszott velünk. Ő is jól szórakozott, de még akkor milyen jól, amikor lelocsoltuk.

A Krisztián bácsi a Zsuzsi nével úgy dobálták a gyerekeket be a vízbe. Jól esett nekünk ez a kis fürdőzés. A Balatonon 9-ig maradtunk. Kértük a tanárokat, hogy hadd maradjunk még egy picit, de most már késő volt, és vissza kellett mennünk a táborba.

Nagyon jól éreztük magunkat, és reméljük, hogy jövőre is megismételjük ezt a nagy élményt.

Kis Ildikó, Farkas András,
Böröcfi Franciska
4. osztályos tanulók

Táncverseny

Vetélkedő a táborban

Egy esős nyári napon a tanárok elhatározták, hogy vetélkedőt rendeznek.

Összehívtak bennünket és elmentünk egy nagy terembe. Ott minden félét csináltunk, sokat rajzoltunk, énekelünk, verset mondtunk.

Ezért a sok-sok munkáért édességeket kaptunk. Volt olyan is, ami nagyon tetszett nekünk: pl.: az öltöztető verseny nagyon izgalmas volt. Csapat nevek is voltak: Prunci csapat, Csipet csapat, Boszorkány csapat. Táncverseny is volt, a lányok fiúkkal táncoltak. Táncverseny után zsűriztek a tanárok. Mind-egyik csapat kapott valamilyen ajándékot. Sajnos zsűrizés után vissza kellett menni a faházunkba. Nagyon tetszett nekünk ez a vetélkedő, reméljük, hogy legközelebb is ilyen jó lesz.

Varga Renáta,
Endre Barbara,
Mátés Ágnes
4. osztály

Képek a tábor életéből

Néha taulni is kellett

A strandon

A fák között